

*Reprinted from Annals of Oriental Research of
Volume XXIII - Part II*

CHATURAKARATHI

BY

M. Balakrishnan

சதுரகாதி—ஓர் ஆய்வு

மு. பாலகிருஷ்ணன், எம்.ஏ.,

தமிழ் விரிவுரையாளர், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.

அகராதி என்றால் என்ன?

ஒரு மொழியில் உள்ள அனைத்துச் சொற்களும் அகரம் முதலிய எழுத்து வரிசையில் அமையும்படி சொல் சொல்லாக அடுக்கப்பட்டு, அவற்றின் பொருள்களை விளக்கும் சொற்பொருள் விளக்க நூலே அகராதியாகும். இந்த முறையில் அமைந்த ஓர் அகராதியில் எந்தச் சொல்லையும் எளிதில் கண்டுபிடித்துப் பொருளை அறியலாம். சொல்லின் பொருளைத் தவிர, அதன் தோற்றம், அது வந்துள்ள நூல், அமைந்துள்ள இடம், இலக்கணக் குறிப்பு முதலியவற்றையும் குறித்திருப்பது சிறந்த அகராதியாகும்.

அகராதி என்னும் சொல்லாட்சி

சொல்லின் பொருளை விளக்குவது அகராதியின் தலையாய நோக்கமாகும் என்பது கண்டோம். இந்த ஒரு தன்மையை மட்டும் வைத்துப் பார்ப்போமேயானால், தமிழ் மொழியில் மூவாயிரம் ஆண்டு கட்டு முன்பே சொற்பொருள் விளக்கும் அகராதிக் கூறு அரும்பியதைக் காணலாம். சொற்பொருள் விளக்கும் தன்மை தொல்காப்பியத்துள் உரியியலில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது; இடையியலிலும் மரபியலிலும் இந்தத் தன்மை ஓரளவு அமைந்திருக்கிறது. 'உரிச் சொல்' என்பது ஒரு வகையில் சொற்களின் வேர்ச் சொல்லாக அமைந்த அடிநிலையாகக் கொள்ளத்தக்கது. இம்முறையில் சொற்பொருள் விளக்கும் அகராதிக் கூறு அமைந்த நூல்களை 'உரிச் சொற் பனுவல்' என முற்காலத்திலே தமிழில் வழங்கினர். இப்பெயர், 'இச்சொல் இவ்வொரு பொருட்டு உரியது; இச்சொல் பல பொருட்டு உரியது' என்று வகைப்படுத்தி உணர்த்தும் ஏதுப் பற்றிப் பிறந்திருக்கலாம். காலப் போக்கில் இப்பெயர் மறைந்து விட்டது.

அருஞ்சொல் பொருள் தருவது அகராதி

அகராதி என்றால் அனைத்துச் சொற்களும் இடம் பெற வேண்டும் என்பர் இக்கால அகராதியாளர். இந்தத் தன்மை

1. கலைக் களஞ்சியம், முதல் தொகுதி, அகராதி என்னும் தலைப்பில் காண்க, பக்கம், 16.

தொடக்க நிலையில் இல்லை. தொல்காப்பியத்தில், வெளிப்படையாக எளிதில் பொருள் தெரியும் சொற்களை விட்டுவிட்டு அரிய சொற்களுக்கு மட்டுமே பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

“ வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா
வெளிப்பட வாரா உரிச்சொல் மேன ”

(தொல். பொருள். உரி. 2.)

என்பது தொல்காப்பியம். கிரேக்கர்களும் ரோமர்களும் மரபுச் சொற்களுக்கும் அரிய சொற்களுக்கும் அருஞ்சொல் விளக்கங்கள் மட்டுமே இயற்றினர் என்பது வரலாறு தரும் உண்மை. இது போலவே, இந்தியாவிலும் வடமொழிச் சொற்களுக்குப் பொருள் விளக்கங்கள் எழுதி வந்தனர். இவ்வாறு பொருள் விளக்கங்கள் அமைந்த நூலை வடமொழியாளர் ‘நிகண்டு’ என்று கூறுவர். நிகண்டு என்றாலே தொகுதி என்று பொருள். சான்றோர் வாக்கில் வந்த அருஞ்சொற்களை யெல்லாம் ஒருங்கு தொகுத்து அவற்றிற்குப் பொருள் விளக்கம் கொடுப்பதும் நிகண்டுகளின் நோக்கமாய் இருந்தது. “ வழக்கெனப் படுவது உயர்ந்தோர் மேற்றே ” என்று தொல்காப்பியர் கூறுவது (தொல். பொருள். மரபு. 93) இதனை வலியுறுத்தும். சொற்களை ஆராய்ந்து தேர்ந்தெடுத்து, அவை வழங்கும் முறை இவ்வாறு என்பதைத் துணிதலும் நிகண்டுகளின் வேறொரு நோக்கமாகும்.² தமிழ் மொழியில் நிகண்டுகள் செய்யுள் நடையில் அமைந்துள்ளதால் எதுகை மோனைகளையொட்டிச் சொற்களின் பொருள்கள் விளக்கப்பட்டன. இங்கே அகர வரிசைக்கு இடமில்லை. இம்முறையில் சொற்களை எளிதில் கண்டுபிடிக்க இயலாது.

தமிழில் அகரவரிசை

சொற்களை எளிதில் கண்டுபிடிப்பதற்குத் துணை செய்யும் அகர வரிசை முறைக்கு அடிகோலிய முதல் நூல் ‘அகராதி நிகண்டு’ என்பதாகும். ‘அகராதி’ என்னும் பெயர் முதன்முதலில் காணப் படுவது இந்நூலின் பெயரிலேயாகும். இது, கி.பி. 1594-இல் சிதம் பரத்தில் வாழ்ந்த இரேவணசித்தர் என்னும் வீரசைவப் புலவரால் இயற்றப்பட்டது. சொல்லுக்குப் பொருள் விளக்கும் நூல் வகைகளை யெல்லாம் அகராதி யென்னும் பெயரால் அழைப்பதற்கு இதுவே ஆதி காரணமாகும்.

2. கலைக் களஞ்சியம், முதல் தொகுதி, அகராதி என்னும் தலைப்பில் காண்க பக்கம், 16.

சதுரகராதியின் தோற்றம்

அகராதி யென்னும் பெயரைத் தோற்றுவித்த அகராதி நிகண்டில், சொற்களின் முதலெழுத்து மட்டும் அகர வரிசையில் அமைந்த முறையைக் காணலாம். இந்த முறையில் ஒரு சொல்லைக் குறித்த ஓரிடத்தில் கண்டுபிடிப்பது எளிதில் அமையாது. இரண்டாம் எழுத்தையும் நோக்கிச் சொற்களை அகர வரிசையில் முறைப்படுத்திய ஒரு நூல், அதற்குச் சமார் நூறு ஆண்டுகட்குப் பின்னர்த் தோன்றியது. அந்நூலின் பெயர், 'அகராதி மோனைக் ககராதி எதுகை' என்பது. இம்முறையிலேயும் ஒரு சொல்லைக் குறிப்பிட்ட ஓரிடத்தில் கண்டுபிடிப்பது அரிது. முதல் அல்லது இரண்டாம் எழுத்தோடு நின்று விடாமல் சொற்களின் இறுதி எழுத்துவரைக்கும் அகர வரிசை அமைந்து சொற்களுக்குத் தமிழி லேயே பொருளை விளக்கும் ஓர் அகராதி கி.பி. 1732-இல் தோன்றியது. இதுதான் சதுரகராதி.

சதுரகராதியின் தனிச்சிறப்பு

ஆங்கில மொழியில் 'Dictionary' என்னும் நூலுக்குரிய நேரான தமிழ்ப் பெயராய் 'அகராதி' என்னும் சொல் வழக்காறு பெறுவதற்குக் காரணமாய் அமைந்த நூல் சதுரகராதியே. அதனால் இதனை யாத்த வீரமாமுனிவர் 'தமிழகராதியின் தந்தை' என்று வரலாற்றாசிரியர்களால் பாராட்டப்படுகிறார். இந்நாளிலே அகராதித் துறை நன்கு வளர்ந்துள்ள ஆங்கில மொழியில் டாக்டர் ஜான்சன் தமது அகராதியைக் கி.பி. 1755-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுச் சிறப்புப் பெறுவதற்கு முன்பே கி.பி. 1732-ஆம் ஆண்டில் தமிழ் மொழியில் சதுரகராதியை இயற்றிய வீரமாமுனிவரை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

வீரமாமுனிவரின் அகராதித் தொண்டு

மொழி வளர்ச்சிக்கு அகராதியின் இன்றியமையாமையை நன்கு உணர்ந்த வீரமாமுனிவர் சதுரகராதியே யன்றி வேறு பல அகராதிகளையும் இயற்றியுள்ளார்.

அவையாவன :

தமிழ் - இலத்தீன் அகராதி

(தமிழ்ச் சொல்லுக்கு நேரே இலத்தீன் சொல்வால் பொருள் கூறவத)

இலத்தீன் - தமிழ் அகராதி

(இலத்தீன் சொல்லுக்கு நேரே தமிழ்ச் சொல்லால் பொருள் கூறுவது)

தமிழ் - பிரெஞ்சு அகராதி

(தமிழ்ச் சொல்லுக்கு நேரே பிரெஞ்சுச் சொல்லால் பொருள் கூறுவது)

தமிழ் - ஆங்கில அகராதி

(தமிழ்ச் சொல்லுக்கு நேரே ஆங்கிலச் சொல்லால் பொருள் கூறுவது)

போர்ச்சுகீசியம் - இலத்தீன் - தமிழ் அகராதி

(போர்ச்சுகீசியச் சொல்லுக்கு நேரே இலத்தீன் சொல்லாலும் அதனை யடுத்துத் தமிழ்ச் சொல்லாலும் பொருள் கூறுவது)

வட்டார வழக்குத் தமிழ் அகராதி

(ஆங்காங்கே பொதுமக்கள் பேசும் வழக்குச் சொற்களுக்குத் தமிழிலேயே பொருளை விளக்குவது)

சதுரகராதி என்னும் பெயர்க் காரணம்

இவ்வகராதிகளுள் மிகச்சிறந்ததாக—முதன்மை வாய்ந்ததாகப் பாராட்டப்படுவது சதுரகராதி யாகும். சதுரகராதி என்றால் நான்கு வகைப்பட்ட அகராதி நூல் என்று பொருள். அவை (1) பெயரகராதி (2) பொருளகராதி (3) தொகையகராதி (4) தொடையகராதி என்பன. எனவே தமது நூலுக்கு வீரமாமுனிவர் சதுரகராதி என்னும் பெயரைச் சூட்டினார். இவற்றைத் தனித்தனியே நோக்குவோம்.

பெயரகராதி

ஒரு சொல்லுக்குரிய பல பொருள்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது பெயரகராதியாகும். இக்கருத்தை இதன் காப்புச் செய்யுளே தெளிவாகத் தெரிவிக்கிறது.

“நம்முத லவனடி இறைஞ்சி நாவலர்
தம்முதன் மொழிப்பயன் தரப்ப தார்த்தமீங்கு
அம்முத லெழுத்தணி அணவித் தந்திடும்
இம்முதற் பெயரக ராதி யென்பவே.”

இப்பாடலில் இறைவன் திருவடிகளை இறைஞ்சி அகர வரிசையில் பதங்களை அடுக்கி அவற்றிற்கு அர்த்தம் தரும் முதலாவதான பெயரகராதியை இயற்றுகிறேன் என்கிறார் வீரமாமுனிவர்.

சொற்பொருள் விளக்கும் இவ்வகராதியின் போக்கை உணர, எடுத்துக்காட்டாக அருப்பம், மன் ஆகிய சொற்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் பொருள்களை நோக்குவோம்.

அருப்பம் - ஊர், கள், காடு, கொலை, கோட்டை, துக்கம், நோய், பிட்டு, மருத நிலத்தூர், மா, மோர், வழக்கு நிலம்.

மன் - அசைநிலை, (உ - ம். அது மற்கொண்கன்றேரே), அரசன், ஆக்கம், (உ - ம். பண்டு காடு மன்), ஒழியிசை, (உ - ம். கூரியதோர் வரண்மன்), கழிவு, (உ - ம். சிறிய கட்பெறினே யெமக்கீயமன்னே), பெருமை, மிகுதி, (உ - ம். எந்தையெமக் கருளுமன்).

• சொல்லின் பொருளைத் தவிர, அதன் ஆட்சி, இலக்கணக் குறிப்பு முதலியவற்றைப் பெரும்பான்மையான சொற்களுக்குக் கொடுக்காவிட்டாலும், 'மன்' போன்ற ஒரு சில சொற்களுக்கு அவை கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் அகராதியின் சிறந்த தன்மையை ஓரளவு இது பெற்றிருக்கிறது எனலாம்.

பெயரகராதியில் ஏறத்தாழ 12,400 சொற்கள் விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், சதுரகராதியின் மூலப்படியில் இவ்வளவு சொற்கள் இல்லை என்று தெரிகிறது. அச்சான பதிப்புகளில், சொற்களுக்கான பொருள்களும் அகர வரிசையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் மூலப்படியில் இந்த அமைப்புக்கு ஆதாரமில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது³.

ஒரு சொல்லுக்குரிய பல பொருள்களையும் அகர வரிசையில் அமைக்கும் முறை அவ்வளவு சிறந்ததாகாது. ஏனெனில், அந்தச் சொல்லின் பெரு வழக்கில் உள்ள பொருள் முதலில் கொடுக்கப் படாமல் அகர வரிசையின் காரணமாகப் பின்னாலே தள்ளப்படலாம்.

சங்க இலக்கியம் முதலிய சிறந்த நூல்கள் சதுரகராதிக்குப் பின்னரே அச்சில் வெளிவந்தன. ஆதலால் தமிழகத்தின் பொற்காலம் என்று சொல்லப்படும் சங்ககால இலக்கியச் சொற்கள் பல இவ்வகராதியில் விடுபட்டிருக்கின்றன.

3. About 12,400 words are treated in the peyar section of this edition, but obviously this section in the original 'catur-akarati' did not contain so many words. In these editions, the several meanings of a word are arranged in alphabetical order; but the manuscripts do not support this arrangement.

பொருளகராதி

ஒரு பொருளுக்குரிய பல பெயர்கள் (Synonyms) சொல்லப் பட்டிருப்பது பொருளகராதியாகும். இக்கருத்தை,

“ அருளகத் தனைத்துமே ஆளும் நாதனை
மருளகத் தகற்றிட வணங்கி நூற்படி
தெருளகத் தொருபொருட் செப்பும் பல்பெயர்ப்
பொருளக ராதியாம் புகலு வாமரோ ”

என்னும் இதன் காப்புச் செய்யுளே விளக்குகிறது.

இவ்வகராதியின் தன்மை யுணர, அச்சம், அழகு, ஆலமரம் ஆகிய மூன்று பொருள்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பெயர்களை நோக்குவோம் :—

அச்சம் - அடுப்பு, அணங்கு, அற்றம், உட்கு, உரும், உருவு, உறுகண், கடி, கம்பலை, கலக்கம், கவலை, கொன், கோரம், குரம், குர், தரம், நாம், பயம், பனி, பனிப்பு, பீதி, பீர், புலம்பு, பேம், பைரவம், போட், விறப்பு, வெடி, வெருவந்தம், வெருவு, வெறி, வெறுப்பு.

அழகு - அணங்கு, அணி, அந்தம், அபிராமம், அமலம், அம், அம்மை, அலரி, ஆரியம், இராமம், இலலிதம், இலாவண்ணியம், எழில், ஏர், ஐ, ஒண்மை, ஒப்பு, கவின், களை, காந்தி, காமர், காரிகை, குழகு, கொம்மை, கோலம், சந்தம், சவி, சாயல், சித்திரம், சிர், சந்தரம், செவ்வி, செழுமை, சேடு, சொக்கு, சோபம், செளமியம், தகை, தகைமை, தளிமம், தென், தேசிகம், தையல், தோட்டி, தோல், நலம், நவ்வி, நன்கு, நோக்கம், நோக்கு, பதம், பத்திரம், பந்தம், பந்தூரம், பாங்கு, பூ, பை, பொற்பு, பொன், மஞ்ச, மஞ்சளம், மணி, மதன், மயம், மனோகரம், மனோக்கியம், மாண்பு, மாதர், மாமை, மாழை, முருகு, யாணர், யௌவனம், வகுப்பு, வடிவு, வண்மை, வளம், வனப்பு, வாசு, வாமம், விடங்கம். அன்றியும் பேரழகின் பெயர், அலங்காரம், கட்டழகு, காமர், சித்திரம், விசித்திரம்.

ஆலமரம் - ஆலம், ஆல், காணமரம், கோளி, தொன்மரம், நியக் குரோதம், பழமரம், பாலி, பூதவம், வடம். இதன் விழுது, வீழ்.

இவ்வாறு ஒரு பொருளுக்குரிய பல பெயர்களைச் சொல்லும் முறையும் அப் பல பெயர்களையும் அகர வரிசையில் அமைக்கும் முறையும் இவ்வகராதியின் தனியமைப்புகளாம். எனினும் ஒரு பொருளுக்குரிய பல பெயர்களையும் அகர வரிசையில் அமைக்கும்

முறை அவ்வளவு சிறந்தது அன்று என்பது அகராதிக்கலை வல்லுநர்களின் கருத்தாகும். ⁴

தொகையகராதி

இருமை (இம்மை, மறுமை) மும்மை (உம்மை, இம்மை, மறுமை) என்பன போல நூல்களில் தொகை தொகையாக வழங்கப்பட்டுள்ள வற்றிற்கு விளக்கம் தருவது தொகை யகராதி யாகும்.

“ அருட்டொகை வகைவகுத் துலகனைத்தும்
அங்கையி லேந்திய தயையிற்காத்து
இருட்டொகை துடைத்தெழும் பருதியைப்போல்
எங்கணும் விளக்கிய வோரொன்பான்
மருட்டொகை விலகெனப் பணிந்தேத்தி
வழக்கொடு புலமையோர் முன்னுரைத்த
பொருட்டொகை வகைப்பட விரித்துணர்த்திப்
புகலுதுந் தொகையக ராதியென்றே ”

என்னும் இவ்வகராதியின் காப்புச் செய்யுளில், இறைவனைப் பணிந்தேத்தி, வழக்கொடு புலவர்கள் முன்னுரைத்த பல்பொருள் கூட்டத்து ஒரு பெயர் கூறுகின்ற தொகை யகராதியைப் புகலுகிறேன் என்கிறார் வீரமாமுனிவர்.

இவ்வகராதிப் பகுதியின் போக்கை உணர, ஒருமை, எச்சம், அரசர், ஆகிய சொற்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விளக்கங்கள் வருமாறு :-

ஒருமை, க - இறையணர்வு.

எச்சம், உ - பெயரெச்சம், வினையெச்சம்.

அரசர், னு - சேரன், சோழன், பாண்டியன்.

இவ்வகராதியில் விளக்கப்படும் சொற்களை ‘ இலக்கத் தொகை முறை ’ என்று வகுத்து இறுதியில் தனியாகக் காட்டியிருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக,

4. * தமிழ் அகராதி நூல்கள் பலவும் பொருளையுட்கூட அகராதிக்கிரமத்தில் அமைத்தன. இது தவறாகும். வரலாற்று முறையிலும், இயலாத இடங்களில், கருத்துத் தொடரும்¹ முறையிலும் இவற்றை அமைக்க வேண்டுவது இன்றியமையாததாகும்.

—வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ். இலக்கியச் சிந்தனைகள், தமிழும் அகராதியும் என்னும் தலைப்பில் காண்க.

உ - அச்சுவினி தேவர், அறம், ஆயுதவகை, ஆன்மா, இதுகாசம், இருமை, எச்சம், கந்தம், கூத்துவகை, சுடர், திணை, தோற்றம், பொருள், மரபு, வினை, வைணவாகமம்

என்று இருமை, 'இலக்கத் தொகை முறை'யில் இருப்பதைக் காணலாம்.

உ - என்பது இருபொருள் கூட்டத்து ஒரு பெயரைக் குறிக்கும். இருபொருள் கூட்டத்து ஒரு தொகைப் பெயராக அச்சுவினி தேவர் முதல் வைணவாகமம் வரையுள்ள பதினாறு பெயர்கள் விளக்கப் படுகின்றன.

இதே போன்று கூட என்பது முப்பொருள் கூட்டத்து ஒரு தொகைப் பெயரையும் கூட என்பது நார்பொருள் கூட்டத்து ஒரு தொகைப் பெயரையும் குறிக்கும். இவை போன்றே மற்ற எண்களையும் கொள்ளவேண்டும்.

இவ்வகராதிப் பகுதியில் ஏறத்தாழ 300 தொகைப் பெயர்கள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 96 வகைப் பிரபந்தங்கள் என்ன என்ன என்பதையும் 64 கலைகளின் பெயர்களையும் 56 தேயங்கள் என்ன என்ன என்பதையும் இன்றோரன்ன பிறவற்றையும் இத்தொகையகராதியில் காணலாம்.

தொடையகராதி

செய்யுட்கு வேண்டும் எதுகைச் சொற்கள் (Rhyming words) வரிசையாக அமைக்கப்பட்டுப் பொருள் விளக்குவது தொடையகராதியாகும். இது 'குறிற்கீழெதுகை' 'நெடிற்கீழெதுகை' என இரண்டு பகுப்பாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இக்கருத்தை,

“பார்முத லுலகெலாம் பணிந்தேத்தும்
பரமனைப் புகழ்ந்தடி தொடையாகச்
சார்முத லெழுத்தொழித் தொருங்கொன்றித்
தருமருந் தொடைத்தலை யாகெதுகை
நேர்முதலாகுறிற் பற்றியபின் நெடிற்றொடர்த்
தொடைப்பதந் தொடுத்திணக்கிச்
சீர்முத லொன்றொழி சிறப்பெதுகை
செப்புதும் தொடையக ராதியென்றே”

என்னும் இதன் காப்புச் செய்யுள் நன்கு விளக்குகிறது.

இவ்வகராதியில் எதுகைச் சொற்கள் விளக்கும் போக்கை, எடுத்துக்காட்டாகக் கீழே கொடுக்கப்பட்டிருப்பவை உணர்த்தும்:

குறிர்கீழெதுகை

அகடு - உள், நடு, பொல்லாங்கு, வயிறு.

சகடு - உரோகணி, சந்தேகம், பண்டி.

தகடு - ஆடர்பு, இலை, மை, ஐமை வடிவு.

பகடு - ஆண்யானை, இடபம், எருமைக்கடா, ஓடம், தெப்பம், பெருமை, பொதியெருது.

முகடு - சவர்ப் புறத்து நீண்ட வுத்திரம், மலையுச்சி.

நெடிர்கீழெதுகை

ஆகு - எலி, கொப்புள், சாமரை, பெருச்சாளி,

கோகு - கழுதை.

• சேகு - மரவயிரம்.

சோகு - பிசாசம்.

நாகு - இளமை, இளமரம், சங்கு, நத்தை, புற்று, பெண்ணெருமை, பெண்மரை, பெண்மீன்.

பாகு - அசுதி, கரை, குழம்பு, சருக்கரை, பங்கு, பரணி நாள், பாகன், பாக்கு.

வாகு - அடகு, தோள்.

எதுகைச் சொற்களுக்குத் தரப்படும் விளக்கங்களும் முந்திய பகுதிகளிற் போலவே அகர வரிசையில் அமைந்துள்ளன.

தொடையகராதி ஒரு புதுமையான அமைப்பாகும். பல்வகை எதுகைச் சொற்களையும் தேடிக் கண்டுபிடித்து அடுக்கிப் பொருள் எழுதியிருப்பது போற்றற்குரிய பெரு முயற்சியாகும். செய்யுள் இயற்றுவோர்க்கு எதுகைச் சொற்கள் வேண்டுமாயின் இத்தொகுதியிலிருந்து வேண்டுமளவு எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

தொகுதிப் பாகுபாட்டினால் விளைந்த தொல்லை

சொற்களைத் தொகுதி தொகுதியாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் அகரவரிசை அமையும்படி தனித்தனிச் சொல்லக ராதிகளாக அமைப்பது சிறந்த முறையாகாது. ஏனெனில் இந்த முறையில், எந்த ஒரு சொல்லையும், அது எந்தத் தொகுதியைச் சார்ந்ததாக இருக்கும் என்று முன்னரே அறிந்திருந்தாலொழிய, அந்தச் சொல்லை எளிதாகக் கண்டு பிடித்தல் இயலாது. ஆகவே, ஒரு மொழியிலுள்ள அனைத்துச் சொற்களையும் ஒரே தொகுதியாக

அகரவரிசை அமையும்படி அடுக்கிப் பொருளை விளக்குவதுதான் சொற்பொருளகராதியின் சிறந்த தன்மையாகும். ஏனெனில், இந்த முறையில், எந்த ஒரு சொல்லையும் எளிதில் கண்டுபிடித்து விடலாம்.

நான்கு விதமான பாகுபாட்டுக்கு முன்னோடி

சதுரகராதியில் நான்கு தொகுதிகளாக அமைந்துள்ள பாகு பாட்டிற்குக் காரணம் முன்னோர் வழக்கு என்று கருதலாம். தொல்காப்பியத்தில் சொற்பொருள் விளக்கும் முறையைக் கூர்ந்து நோக்குவோமானால் மூன்று முறையில் விளக்கப் படுவது நமக்குப் புலப்படும்⁵. அவை :-

(1) ஒரு பொருளைக் குறிக்கப் பல பெயர்கள் சொல்லப் படுகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக, 'மிகுதி' என்னும் பொருளைக் குறிக்க, உறு, தவ, நனி, என்னும் மூன்று சொற்கள் வருகின்றன.

“உறுதவ நனியென வருஉ மூன்றும்
மிகுதி செய்யும் பொருள என்ப” (தொல். உரி. 3.)

பெருமை என்னும் ஒரு பொருளை விளக்கத் தட, கய, நனி, என்னும் மூன்று சொற்கள் தரப்படுகின்றன.

“தடவும் கயவும் நளியும் பெருமை” (தொல். உரி. 22.)

(2) ஒரு சொல்லுக்குப் பல பொருள்கள் சொல்லப் படுகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக 'ஏற்றம்' என்னும் ஒரு சொல்லுக்கு நினைவு, துணிவு என்னும் இருபொருள்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

“ஏற்றம் நினைவும் துணிவும் ஆகும்.” (தொல். உரி. 39.)

'விழுமம்' என்னும் ஒரு சொல்லுக்குச் சீர்மை, சிறப்பு, இடும்பை என்னும் மூன்று பொருள்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

“விழுமம் சீர்மையும் சிறப்பும் இடும்பையும்.”

(தொல். உரி. 55.)

'கடி' என்னும் ஒரு சொல்லுக்குப் பன்னிரண்டு பொருள்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

“வரைவே, கூர்மை, காப்பே, புதுமை,
விரைவே, விளக்கம், மிகுதி, சிறப்பே,
அச்சம், முன்தேற்று, ஆயீ ரைந்தும்
மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே.”

(தொல். உரி. 85.)

“ஐயமும் கரிப்பும் ஆகலும் உரித்தே.”

(தொல். உரி. 86.)

இனி, “மல்லல் வளனே”, “சீர்த்தி மிகுபுகழ்”, “எய்யாமையே அறியாமையே” (தொல். உரி. 7, 15, 44.) போன்ற ஒரு சொல்லுக்கு ஒரு பொருள் அமைவதையும் இப் பிரிவுள் அடக்கலாம்.

(3) பல பொருள்களின் தொகுதியாகிய தொகைப் பெயர்கள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக,

“ஒன்றறி வதுவே உற்றறி வதுவே
இரண்டறி வதுவே அதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே அவற்றொடு மூக்கே
நான்கறி வதுவே அவற்றொடு கண்ணே
ஐந்தறி வதுவே அவற்றொடு செவியே
ஆறறி வதுவே அவற்றொடு மனனே
நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்த தினரே”

(தொல். மரபு. 27.)

என்னும் நூற்பாவில் மூவறிவு, ஐயறிவு, போன்ற தொகைப் பெயர்கள் அவ்வறிவுகளைப் படைத்த பல பொருள்களின் கூட்டத்தைக் குறிக்கின்றன.

நிகண்டுகளின் பொது அமைப்பு .

இவ்வாறு (1) ஒரு பொருள் பல பெயர்த் தொகுதி (2) ஒரு சொல் பல பொருள் தொகுதி (3) பல பொருள் கூட்டத்து ஒரு பெயர்த் தொகுதி என மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்ட பெரும் பிரிவுகளின் அடிப்படை யிலேயே நிகண்டுகளும் அமைந்திருக்கின்றன. பெரும்பான்மை நிகண்டுகளுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்த முதல் நிகண்டான ‘சேந்தன் திவாகரம்’ பன்னிரண்டு தொகுதிகளாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவை :

- (1) தெய்வப் பெயர்த் தொகுதி
- (2) மக்கள் பெயர்த் தொகுதி
- (3) விலங்கின் பெயர்த் தொகுதி
- (4) மரப் பெயர்த் தொகுதி

- (5) இடப் பெயர்த் தொகுதி
- (6) பல் பொருள் பெயர்த் தொகுதி
- (7) செயற்கை வடிவப் பெயர்த் தொகுதி
- (8) பண்பு பற்றிய பெயர்த் தொகுதி
- (9) செயல் பற்றிய பெயர்த் தொகுதி
- (10) ஒலி பற்றிய பெயர்த் தொகுதி
- (11) ஒரு சொல் பல்பொருள் பெயர்த்தொகுதி
- (12) பல்பொருள் கூட்டத்து ஒரு பெயர்த் தொகுதி.

இந்தப் பன்னிரண்டு தொகுதிகளையும் மேற் கூறிய முப்பெரும் பிரிவுகளில் அடக்கலாம். முதல் பத்துத் தொகுதிகளையும் சேர்த்து 'ஒரு பொருள் பல பெயர்த் தொகுதி' என்னும் பிரிவில் அடக்கி விடலாம். பதினொன்றாவது தொகுதியை 'ஒரு சொல் பல பொருள் தொகுதி' என்னும் பிரிவில் குறிக்கலாம். இறுதியாகவுள்ள பன்னிரண்டாம் தொகுதியையும் 'பல பொருள் கூட்டத்து ஒரு பெயர்த் தொகுதி' என்னும் அதே தலைப்பிலேயே குறிப்பிடலாம்.

சதுரகராதி மரபுவழி அமைப்பே

இத்தகைய தொகுதிப் பாகுபாடு பெரும்பான்மை நிகண்டு களுக்கும் பொருந்தி வருவதாகும். சதுரகராதியின் தோற்றத்திற்கு அடிப்படை ஆதாரமாக விளங்கும் நிகண்டுகளின் தனித்தன்மையான சொற்களைப் பாகுபாடுசெய்யும் முறையே சதுரகராதியின் தொகுதிப் பாகுபாடுகளுக்குக் காரணமாகும்⁶.

சதுரகராதியின் முதல் தொகுதியான பெயரகராதி திவாகரம், குடாமணி, ஆகிய நிகண்டுகளின் பதினொராதொகுதி போன்ற

6. நிகண்டுகளின் சாயலை யொட்டியே சதுரகராதியிலும் தொகுதிப் பாகுபாடுகள் அமைந்தன என்னும் கருத்தைச் சதுரகராதி அச்சிற் பதித்த வரலாறு தெளிவாகக் கூறுகிறது. "இத்தேயத்துப் பலவகை மொழிகளினும் தமிழ் நன்னுணர்ந்த வீரமாமுனிவர் என்பவர் இத்தமிழ் நாட்டில் தொன்று தொட்டு வழங்கும் பன்னிரு தொகுதித்தாய சேந்தன் திவாகரம் முதலிய நிகண்டுகளுட் பத்துத் தொகுதியுட் கூறிய பொருள்களைப் பொருளகராதியாகவும் பதினொன்றாம் தொகுதியில் எதுகைத்தொடையாகக் கூறிய பெயர்களைத் தொடையகராதியாகவும் பெயரகராதியாகவும் பன்னிரண்டாம் தொகுதியில் கூறிய தொகைப் பொருள்களைத் தொகையகராதியாகவும் வகுத்து இரேவணராத்தியர் ஒருபொருட் பெயர் இரு பொருட் பெயர் முதலாக முறை தெரிந்திங்ஙன் நூற்பாவாற் செய்த பெயரகராதி போலாது யாவர்க்கும் விளங்கச் சொற்சொல்லாகத் தமிழ்ப் பெருகடற் கோர் மரக்கலகைத் தந்த சதுரகராதி" என்பது அவ்வரலாற்றுப் பகுதியாகும்.

தாகும். அதாவது 'ஒரு சொல் பல பொருள் தொகுதி' என்னும் இரண்டாம் பெரும் பிரிவைச் சார்ந்தனவாகும். இரண்டாவது தொகுதியான பொருளகராதி, அந்நிகண்டுகளிலுள்ள முதல் பத்துத் தொகுதிகளைப் போன்றதாகும். அதாவது 'ஒரு பொருள் பல பெயர்த் தொகுதி' என்னும் முதல் பெரும் பிரிவைச் சார்ந்ததாகும். மூன்றாவது தொகுதியான தொகையகராதி, அந்நிகண்டுகளின் பன்னிரண்டாம் தொகுதியைப் போன்றதாகும். அதாவது 'பல பொருள் கூட்டத்து ஒரு பெயர்த் தொகுதி' என்னும் மூன்றாம் பெரும் பிரிவைச் சார்ந்ததாகும். தொடையகராதி, சூடாமணி நிகண்டின் பதினேராவது தொகுதியை மண்டலபுருடர் எதுகை முறையில் அமைத்துப் பொருள் தரும் அமைப்பை அடியொற்றியதாகும்.

சதுரகராதிக்கும் நிகண்டுகளுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள்

சதுரகராதியின் செப்பம் வாய்ந்த நிலைக்கு அகராதியொத்த நிகண்டுகள் ஆதாரமாக இருந்தாலும், சதுரகராதிக்கும் நிகண்டுகளுக்கும் பல வேறுபாடுகள் உள்ளன.

நிகண்டுகள் செய்யுள் நடையில் அமைந்தவை; சதுரகராதி செய்யுள் நடையில் அமையாமல் சொல் சொல்லாக அடுக்கப்பட்டுப் பொருள் விளக்கம் தருவது. நிகண்டுகளில் எதுகை மோனை முறைப்படி சொற்களும் அவற்றின் தொகைப் பெயர்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அகர வரிசை முறை அங்கே இல்லை; அதனால் எந்தச் சொல்லையும் எளிதில் கண்டுபிடிக்க இயலாது. சதுரகராதி, சொல்லின் இறுதி எழுத்துவரை அகர வரிசை அமைத்துத் தன்னை அகராதி என்றே முதன் முதலில் அழைத்துக் கொண்டது; இதில் எந்தச் சொல்லையும் ஓரளவு எளிதில் கண்டு கொள்ளலாம். நிகண்டுகள் விளக்கும் சொற்களின் எண்ணிக்கை குறைவு; சதுரகராதியில் விளக்கப்படும் சொற்களின் எண்ணிக்கை அதிகம். நிகண்டுகள் மனப்பாடம் செய்யத் தக்கவை. அகராதியை மனப்பாடம் செய்வதற்கு அவசியமில்லை.

சிறப்புப் பாயிரம் தரும் செய்திகள்

“மூவுல கனைத்தும் முயன்றடி யேத்த
யாவுல கனைத்து மேந்தியாள் கடவுளைப்
பணிந்துநான் சூடிய பதமல ருலகெலாம்
அணிந்து வாழ்த்த அருந்தமிழ் ஐம்பொருள்
முன்னால் தெளிந்து முன்னர்த் தந்த

தொன்னூல் விளக்கந் துதித்துக் கொண்டனர்
 நூற்பதக் கருவியா நூங்கென வேண்டு
 நூற்பத விளக்கமும் நவில்லென வேண்ட
 யாப்புற மறைவுறு மென்றுணர்ந் தொளிபெறப்
 பாப்புறத் தவைதனில் பகர்ந்தக ராதியா
 வவ்வப் பெயர்பெரு ளவ்வப் பொருட்பெயர்
 காட்டிய பின்னர் மீட்டியை வழக்கொடு
 தொகைவரும் பலபொருள் வகைவர விளக்கியும்
 முதல்வரு மெழுத்தொழி முழுதெலா மொன்றி
 நுதல்வரும் பதமொரு நுண்டொடை யாக்கியும்
 பெயர்பொரு டொகைதொடை பிரித்த நான்முகத்
 துயர்பொரு டொடர்பத முரைத்துநூல் வழங்க
 மதுர வனாதி வளந்தரச்
 சதுரக ராதி சாற்றுது மன்றே ”.

என்னும் சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுளில், பல நூல்களின் துணை
 கொண்டு ஆய்ந்து தெளிந்து அருந்தமிழின் ஐந்திலக்கணங்களையும்
 தொன்னூல் விளக்கமாகத் தந்ததை மக்கள் பாராட்டி ஏற்றுக்
 கொண்டனர் என்றும், சொற்களுக்குப் பொருள் விளக்கம் தரும்படி
 சிலர் வேண்டிக் கொண்டதற்கிணங்க, செய்யுள் நடையில் பொருள்
 அமைந்தால் பொருள் தெளிவு ஏற்படாதாகையால் அந்நடையை
 நீக்கிப் பெயரகராதி, பொருளகராதி, தொகையகராதி, தொடை
 யகராதி என்னும் நான்கு வகைத் தொகுதிகளுடன் சதுரகராதி
 யெனப் பெயரிட்டு இந்நூலை இயற்றுகிறேன் என்றும் கூறுகிறார்
 வீரமாமுனிவர். செய்யுள் நடையில் அமையாத சதுரகராதியின்
 தொடக்கத்தில், செய்யுளாலேயே சிறப்புப் பாயிரம் இயற்றியுள்ளதும்,
 சதுரகராதியின் ஒவ்வொரு தொகுதியையும் தொடங்குவதற்கு முன்பு
 கடவுள் வாழ்த்தையும் தொகுதியின் விவர அறிவிப்பையும் செய்யுள்
 வடிவத்திலேயே அமைத்திருப்பதும் வீரமாமுனிவர் காலத்திலும்
 செய்யுள் நடையே புலவர்களால் பெரிதும் போற்றப்பெற்றது
 என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவிக்கும்.

அகராதி வளர்ச்சியில் சதுரகராதி

மேனாடுகளில் முதன்முதலாக அகர வரிசையில் அகராதி
 தோன்றியது இத்தாலிய மொழியில் கி.பி.1612-இல் ஆகும். வீரமா
 முனிவர் இத்தாலி நாட்டைச் சார்ந்தவர். கிறித்தவமதத்தைப் பரப்பு
 வதற்காகத் தமிழகத்திற்கு வந்த பாதிரியாவார். ஆகவே, அவர்
 இத்தாலி மொழியின் அகராதியை நன்கு பயின்றவராக இருந்திருப்

பார். அந்த அடிப்படையோடு, தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்காக அகராதித் துறையில் அவர் உழைத்தது மிகவும் போற்றற் குரியதே.

மரபுச் சொற்கள் அருஞ்சொற்கள் ஆகியவற்றிற்கு மட்டும் பொருள் எழுதாமல் அனைத்துச் சொற்களுக்கும் பொருள் விளக்கம் தருவது சதுரகராதியாகும். கிறித்தவ மதத்தைப் பரப்ப வந்த பாதிரி மார்களுக்குத் தமிழ் புதிய வேற்று மொழி யாதலால், இம்மொழி யிலுள்ள எல்லாச் சொற்களுக்கும் அவர்கள் பொருள் உணர வேண்டியவர்களாயிருந்தனர். ஆகவே, மரபுச் சொல், அருஞ்சொல், எளிய சொல் எல்லாமே அவர்களுக்கு ஒரே தன்மையாகப் புரியாமல் இருக்கின்ற நிலைதான் இருந்திருக்கும். அதனால் அவற்றிற்குப் பொருள் விளக்கம் செய்ய வேண்டியது இன்றியமையாததாயிற்று. அவர்கள் தம் மதத்தைப் பரப்புவதற்காகக் கல்வியறிவு பெறாத கீழ்த்தர மக்களோடும் பழக வேண்டியிருந்ததால் அம்மக்கள் பேசுவதை உணர்ந்து கொள்ளுவதும் அவர்கள் வழங்கும் சொற்களை உணர்வதும் அவசியமாயிற்று. ஆகவே, அவ்வழக்குச் சொற்களும் அகராதியில் இடம்பெற வேண்டியதாயிற்று. நூல் வழக்கின்றிப் பொதுமக்கள் பல்வேறிடங்களிலும் சிதைத்து வழங்கி வந்த சொற்களும் அகராதியில் இடம் பெறலாயிற்று⁷. இவ்வாறு தமிழ் மக்களுள் பல வகுப்பாரும் வழங்கும் சொற்கள் எல்லாம் அகராதியில் இடம் பெறுவதற்கு வழி வகுத்தவர் வீரமாமுனிவர் ஆவர்.

ஒரு மொழியில் நன்கு புலமை பெறுவதற்கு அம்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்க்கே அம்மொழியின் அகராதி இன்றியமையாது வேண்டப்படுகிற தென்றால், அம்மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளாதவர்களுக்கு—வேற்று மொழியினருக்கு அம் மொழியைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு அகராதி மிகவும் வேண்டப் படுவதொன்றாகும் என்பது வெள்ளிடைமலை. இதற்குப் பெரிதும் துணை செய்தது சதுரகராதியாகும்.

சதுரகராதி அச்சில் வந்த வரலாறு

கி.பி. 1732-இல் சதுரகராதி இயற்றப்பட்டது என்றாலும் அந்த ஆண்டே அது அச்சில் வரவில்லை ஏடுகளில் இது படிசூள் எடுக்கப் பட்டுத் தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவியது⁸. “கி. பி. 1819-ஆம்

7. கலைக் களஞ்சியம், முதல் தொகுதி, அகராதி என்னும் தலைப்பில் காண்க, பக்கம், 16.

8. கலைக் களஞ்சியம், முதல் தொகுதி, அகராதி என்னும் தலைப்பில் காண்க, பக்கம், 16.

ஆண்டில் சென்னப்பட்டினம் கல்விச் சங்கத்துத் தலைவராகிய பிராஞ்சீஸ்—உவைத்து எல்லீஸ் துரையவர்கள் அனுமதிப்படி முன்னிருந்த தமிழ்ச் சங்கத் தலைமைப் புலமைத் திருச்சிற்றறம்பலையரால், சதுரகராதியில் பொருளகராதி பரிசோதிக்கப்பட்டுக் கல்விச்சங்கத்துத் துரைகளால் முன்னர் அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது. பின்னர் கி.பி. 1824-இல் மேற்சொல்லிய சங்கத்துத் தலைவராகிய ரிச்சர்டு கிளர்க்குத் துரையவர்கள் அனுமதிப்படி தமிழ்ச் சங்கத் தலைமைப் புலமை நடாத்தும். தமிழ்ப் பண்டிதர்களாகிய தாண்டவராய முதலியாரா, இராமசசந்திரகவிராயர் இவர்களால் சதுரகராதியின் மற்றைப் பெயர்—தொகை—தொடை என்னும் இம்முன்று அகராதிகளும் பரிசோதிக்கப்பட்டுக் கல்விச் சங்கத்துத் துரையவர்களால் மேற்சொல்லிய சென்னைச் சங்கத்தில் அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன. ”⁹

இது, கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாரின் நிர்வாக சங்கத்திற்கு உரிமையாக்கப்பட்டது. அதனால், பாதிரிமார்கள் செய்து வந்த முயற்சியில் ஆங்கிலேயத் துரைத்தனத்தாரும் கலந்து கொண்டு உதவி செய்தார்கள் என்பது கருதத்தக்கது.

கி.பி. 1835-ஆம் ஆண்டு சதுரகராதியின் மறுபதிப்பு வந்தது. இது இலண்டன் மிஷனரி சங்கத்தைச் சார்ந்த Rev. J. ஸ்மித் என்பவரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

“கி.பி. 1890-ஆம் ஆண்டு, சதுரகராதி, சென்னை இராஜதானி வித்தியாசாலைத் தமிழ்த் தலைமைப் புலவராகிய திருத்தணிகை—விசாகப் பெருமானையரையும், மேற்படி வித்தியாசாலைத் தமிழ்ப் புலவராகிய புரசைப்பாக்கம் பொன்னம்பல முதலியாரையும் கொண்டு தள்ளப்படுவனவற்றைத் தள்ளிச் சேர்க்கப்படுவனவற்றைச் சேர்த்துத் திருத்தமுற ஆராய்ச்சிசெய்வித்து அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.”¹⁰ இப்பதிப்புடன் முந்திய பதிப்புகளை ஒப்பு நோக்கி ஆராய்ந்தால் தான் ஆசிரியரின் மூலநூல் எவ்வெவ்வகையில் உருமாற்றம் பெற்றது என்பதை நாம் அறிதல் கூடும். ஆகவே, வரலாற்று முறையில் அமைந்த சதுரகராதிப் பதிப்பு ஒன்று தோன்ற வேண்டுவதன் இன்றியமையாமையும் இவ்வரலாற்றால் அறியலாகும். அத்தகைய ஒரு பதிப்பு எந்நாள் வருமோ?

9. வீரமாமுனிவர், சதுரகராதி, பக்கம், iii, 1860.

10. வீரமாமுனிவர், சதுரகராதி, பக்கம், iv, 1860.

